

[Chr. Christensen]

disk og vesterlandsk kultur uden at komme ind på kristendommen, og uden undervisning i kristendommen med dens svar på mange væsentlige livsspørgsmål kan man i hvert fald ikke tale om den alsidighed, som fremhæves i skolens formålsparagraf.

En del af børnene får ikke kendskab til vor kulturs grundvold, og faget kristendoms-kundskab er alvorligt truet i folkeskolen.

På den baggrund er det vigtigt at få klarlagt, om undervisningsministeren vil undersøge fritagelsens omfang og tage initiativ til enten at sikre, at kristendomsundervisningen ved fritagelse bliver givet af forældrene – eller at fritagelsesbestemmelsen i loven ændres til kun at omfatte børn, der tilhører andre trossamfund.

Besvarelse (3/12 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til, at store grupper af forældre ifølge dagspressen har søgt deres børn fritaget for undervisning i kristendomskundskab, navnlig i 8. og 9. klasse. Der henvises således til en artikel i Jyllands-Posten fra den 25. november 1979, hvoraf blandt andet fremgår, at på en skole har omkring halvdelen af eleverne af en årgang meldt fra og på en anden har en tredjedel af såvel 8. som 9. årgang sagt faget farvel.

På denne baggrund spørges der, om jeg vil undersøge fritagelsernes omfang og tage initiativ til enten at sikre, at kristendomsundervisningen ved fritagelse bliver givet af forældrene – eller at fritagelsesbestemmelsen ændres til kun at omfatte børn, der tilhører andre trossamfund.

Som det er spørgeren bekendt, fremgår det af folkeskolelovens § 5, stk. 2, at et barn efter anmodning skal fritages for at deltage i undervisningen i kristendomskundskab, når forældremyndighedens indehaver skriftligt over for skolens leder erklærer selv at ville sørge for barnets religionsundervisning. Er barnet fyldt 15 år, kan fritagelse kun ske med dets samtykke.

Der er, som spørgeren selv nævner, ingen hjemmel til at kontrollere, om forældrene efterlever erklæringen.

Som det ligeledes er spørgeren bekendt, har undervisningsministeriet i en cirkulæreskrivelse af 9. marts 1977 om fritagelse for

undervisning i kristendomskundskab blandt andet indskærpet, at skolemyndighederne i forbindelse med administrationen af folkeskolelovens § 5, stk. 2, nøje orienterer forældrene om fagets formål og indhold og om virkningen af, at forældremyndighedens indehaver benytter sig af adgangen efter § 5, stk. 2, til at forlange et barn fritaget for den omhandlede undervisning, samt om den skriftlige erklæring, som i givet fald skal afgives.

Jeg er enig med spørgeren i, at kristendommen er et vigtigt fundament i vor kultur, og at kendskab til kristendommen er en vigtig forudsætning for forståelse af vor kultur – faget kristendomskundskab er da også obligatorisk på alle klassetrin i folkeskolen undtagen på 7. eller 8. klassetrin.

Jeg har imidlertid ingen aktuelle planer om at ændre folkeskolelovens bestemmelser om undervisning i kristendomskundskab og altså heller ingen planer om at ændre folkeskolelovens § 5, stk. 2, i overensstemmelse med de stillede forslag, men vil overveje ved passende lejlighed at henlede skolemyndighedernes opmærksomhed på cirkulæreskrivelsen af 9. marts 1977.

Spm. nr. 94

Til ministeren for skatter og afgifter (27/11 79) af:

Glensgård (FP):

»Hvor mange skatteydere har i hvert af årene 1972–77 fået forelagt en skattebøde, og hvor mange af disse skatteydere er indgået på at betale bødeforelægget?«

Besvarelse (10/12 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Sager om strafansvar for urigtig selvangivelse rejses i første omgang af amtsskatteinspektorerne, der efter de af statsskattedirektoratet fastsatte regler indhenter et tilbud om betaling af bøde, der derefter indsendes til eventuel godkendelse i ligningsrådet.

Statsskattedirektoratet har oplyst, at man ikke er i besiddelse af en opgørelse vedrørende indkomstårene 1972–1977 over, i hvilke tilfælde statsskattedirektoratet har frafaldet krav om betaling af bøde for urigtig selvangivelse i sager, der af amtsskatteinspektora-